

פרשת בהר-בחקותי | ה'תשפ"ו

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חמור - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת וצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת בהר-בחקותי - זכות התורה

"אם בַּחֲקֹתַי תֵּלְכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם" (ויקרא כ"ו, ג')

עבודתי והתנתקותי, בצער, מהאברך. במקום החדש לא מצאתי חברותא והפסקתי את הלימוד- ובמקביל אף הבשורות הטובות פסקו.

לאחר שנתיים יצרתי קשר עם ראש הכולל בדימונה וביקשתי את עזרתו. הוא סידר לי אברך אחר, והתחלתי ללמוד בקביעות. לאחר חודש רצוף נפקדו בן שני. לאחר זמן מה התגלה במוח העובר ממצא מחשיד. הרופאים אמרו שיש סיכוי שהתינוק לא יהיה בריא. מיהרתי שוב למרן הרב קניבסקי. הצדיק בירך והורה לי להמשיך בקביעות לימוד התורה.

קיימתי את דברי מרן, ולאחר ארבעה חודשים זכינו לחבוק את בתנו - תינוקת בריאה ושלימה. זמן קצר לאחר מכן הפסקתי את הלימוד הקבוע, וגם הבשורות הטובות נעצרו.

לאחר שנתיים נוספות חזרתי לקביעות הלימוד. זמן מועט לאחר מכן נפקדו בפעם השלישית, ולאחר תשעה חודשים זכינו בן נוסף. לאחר תקופה נוספת נפקדו בפעם הרביעית. הפעם, לאחר בדיקה של קרדיולוג מומחה, נקבע כי התינוק בעל מום בלב ל"ע.

רצנו שוב למרן הרב קניבסקי, שאמר כי אם אמשיך בלימוד התורה - הכול יהיה טוב. המשכתי ללמוד בהתמדה, וב"ה נולד לנו בן רביעי, בריא ושלם. הרב לוינשטיין סיים: "ראו עד היכן מגיע כוחה של לימוד התורה, שזיכה את הזוג בארבעה ילדים, כנגד כל תחזיות הרופאים בסורוקה, כי לעולם לא יזכו לילדים. התורה כוללת את כל הטובות שבעולם!"

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הפרשה פותחת בדברי ברכה ושפע, הבטחה לשלום ולחיים טובים, וכל זה בתנאי: "אם בַּחֲקֹתַי תֵּלְכוּ" (ויקרא כ"ו, ג') - פירש רש"י: שתהיו עמלים בתורה.

הגאון רבי שלמה לוינשטיין שליט"א סיפר סיפור מדהים: ידידי חשף את סיפור חייו המופלא: שנים רבות היינו ללא ילדים. גם פרופסור, מנהל מחלקה בבית הרפואה "סורוקה", לאחר סדרת בדיקות, אמר כי עלינו להשלים עם המציאות הכואבת - לעולם לא יהיו לנו ילדים!

כיהודי מאמין פניתי למרן הגאון רבי חיים קניבסקי זצ"ל. הרב שאל: "האם אתה קובע עיתים לתורה?". כששמע כי קביעות הלימוד מסתכמת בפעמיים בשבוע, אמר: "אם תקבע בכל יום עיתים לתורה - תזכה לבנים".

מקום עבודתי היה בדימונה. בסמוך אליו היה כולל. ראש הכולל, ששמע על סיפורי, הצמיד לי אברך שילמד איתי בהפסקת הצהריים. במשך חודש שלם הקפדתי על כך, ולאחר חודש התבשרנו - מזל טוב! נפקדו!

ארבעה חודשים לאחר הבשורה הטובה, טרדות בעבודה גרמו לי שלא להגיע לשיעור. מיד למחרת, המצב הסתבר ונאלצנו לשהות בבית הרפואה. כששמע זאת ראש הכולל, ביקש ממני להשלים את השיעור שהפסדתי ולהתחזק בקביעות הלימוד. עשיתי זאת, וב"ה המצב הסתדר.

מעתה ואילך הקפדתי בכל כוחי להגיע לשיעור בכל יום, עד ללידתו של בני הבכור. זמן קצר לאחר מכן החלפתי את מקום

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיוג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'ולייט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו חזרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
ליאור ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבירה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

09/05/2026

כ"ב אייר תשפ"ו

פרשת בהר-בחוקותי

הפטרה: "ה' עוזי"- ירמיה ט"ז

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:54	20:05	18:48	
20:51	20:07	19:05	ת"א
20:54	20:08	18:59	ח'פה
20:51	20:05	19:05	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר

וליד אלתן רפאל בן איריס

וליד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה

לאליהו ניצירי בן ימנה

וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – בשר וחלב – חלק ד'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם יש להמתין בין אכילת גבינה ולאחר מכן רוצה לאכול בשר?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחס, רב הקהילה:

תשובה:

מי שאכל גבינה רגילה או שתה חלב ורוצה לאכול אחר כך בשר, אינו צריך להמתין כלל. יש מחמירים להמתין חצי שעה עד שעה לאחר אכילת הגבינה. מקורות: ש"ך (סימן פט ס"ק טז) בדעת הרמ"א שיש להמתין שעה. הבית יוסף (או"ח סימן קעג) כתב: ויש מחמירים על עצמם שלא לאכול בשר אחר גבינה בסעודה אחת מפני הזהרה (פ' משפטים) וכן החמיר המרדכי (חולין קה) משום מעשה שהיה והיקל בעוף. מסיים מרן הב"י: "אבל אנו שזכינו לראותו [דברי הזהרה], טוב ונכון להחמיר אפילו בבשר עוף". אולם ביו"ד דעתו של מרן בשו"ע שאין צריך המתנה כלל אחר גבינה. אולם בספר ערוך השלחן (יו"ד סימן פט סק"ט) כתב בשם הפרי חדש (שם ס"ק טו), שגם הזהרה לא החמיר אלא בבשר בהמה ולא בבשר עוף. כ"כ הפרי תואר (סק"ו). ובשו"ת תשובות והנהגות ח"ב (סימן שצ) העלה שעיקר חומרת הזהרה"ק הוא באכילת מאכלי חלב אבל בשותה חלב משקה גרידא, אפשר שגם לזה"ק אפשר להקל שאין צריך שעה. ראה עוד בכף החיים (סימן פט אות ל) שכל החומרות דווקא באוכל גבינה, אבל לא בשאר מאכלי חלב. ע"ע בשו"ת שרגא המאיר ח"ז (סימן קה אות ב) ובספר מטה ראובן (יו"ד סימן קפו). אודות המנהג להמתין חצי שעה ראה בשו"ת דברי בניהו חט"ו (סימן יט), ובספר פתח הבית (עמוד יח בהערה). שוב ראיתי שכתב כן בספר ברכת ה' ח"ב (פ"ו הערה 75).

למרות שאין שיעור זמן להמתנה, מכל מקום עליו להקפיד: א. לקנח ולהדיח פיו יפה [כגון צחצוח שיניים, או אכילת דבר פרווה]. ב. שיהיו ידיו נקיות לגמרי.

כששתה חלב או שאכל על ידי מזלג, די בהדחת הפה בלבד. מקורות: גמרא חולין (קה.), וכן פסק הרמב"ם (פ"ט מאכ"א הכ"ו), ובשו"ע (יו"ד סימן פט ס"ב) וז"ל: אכל גבינה מותר לאכול בשר מיד ובלבד שיעיין בידיו שלא ידבק בהם דבר מהגבינה. בלילה שאי אפשר לעיין בהם, צריך ליטול ידיו וכן לקנח פיו ולהדיחו. קינוח הפה הוא ע"י שילעס פת ויקנח פיו יפה. ע"כ. כן פסק במשנה ברורה (סימן תצד ס"ק טז). ע"ע לראש"ל בשו"ת יחיה דעת ח"ג (סימן נח) ובספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד מג). כן דעת הגר"ח קניבסקי כפי שהובא בספר פתח הבית (עמוד יז) שאין ממתנים כלל. באופן שאכל לבן או גבינה עם כפית או שתה חלב בכוס, לדעת הפרי חדש מכיוון שלא היה כאן טינוף ידיים, אינו צריך להדיח ידיו לאחר מכן. כ"כ הרש"ש (חולין קג ע"ב) לעניין שותה חלב בכוס שאין צריך אחריו הדחה. בשפתי דעת (סק"כ) כתב להחמיר לכתחילה. כן דעת הגרי"ח בבן איש חי (שלח לך אות יד) להחמיר ברחיצת ידיו גם כאשר אכל ע"י מזלג. ע"ע בספר בדי השלחן (ס"ק מג). לעניין רחיצה והדחה לאחר אכילת בשר עוף, דעת מרן השו"ע שאין צריך. אולם הגרי"ח בבן איש חי (שם) כתב להחמיר אף בבשר עוף. וכ"כ הרב יד יהודה (בקצר ס"ק כג), ובספר כף החיים (ס"ק מה).

מעיקר הדין מותר לאכול מאכלי חלב ואחריו בשר באותה סעודה. יש מחמירים לברך ברכת המזון בין החלב לבשר. מקורות: שו"ע (או"ח סימן קעג ס"א, תצד ס"ב, יו"ד סימן פט ס"ג), משנה ברורה (קעג סק"א, סימן תצד ס"ק טז), שו"ת אגרות משה ח"א (חאו"ח סימן קס).

כְּחָה שֶׁל שְׁמִיטָה

רבי יצחק אריאלי זצ"ל (מח"ס 'עיניים למשפט' על מסכתות הש"ס. נפטר ב-י"ג ניסן ה'תשל"ד-1974) היה רגיל לספר בהתרגשות גדולה בפני בני המשפחה עדות מדויקת ומחרידה על תיאור מכת הארבה שאירע בארץ ישראל פני למעלה ממאה שנים, וכך סיפר: הייתי אז אברך צעיר. גרתי כפליט מהתורכים בפתח-תקווה שהייתה אז מושבה טריה. היתה זו שנת שמיטה. המצב הכספי היה דחוק מאוד, קרוב למצב של פיקוח נפש. כל בעלי השדות נסמכו על היתרים ועבדו כרגיל. למעט שדה אחת שהיה שייכת לר' זאב שחור זצ"ל שהוא השביתה לחלוטין כדת וכדין. מוקפת היתה בשילוט ברור 'הפקר' והיו אנשים נכנסים ולוקחים ממנה כבשלהם.

כשנשאל על כך אמר, כל כוונתי בקניית השדה היא דווקא כדי לקיים בה את המצוות התלויות בארץ ואתם עוד תמהים על שאני מקפיד לשמור שמיטה כדת וכדין? למגינת לב פתאום מכה ארבה נוראה התפשטה בכל האיזור. הארבה הגיעו, מיליונים יחד נחתו על מקום אחד וכרסמו במהירות, חושך נורא מלווה ברעש של כרסום היה כשהם נחתו על מקום. לאחר דקות ספורות של היו עפים וממשיכים לשדה הבא לאחר שמשאירים אחריהם כליה גמורה ובעלים שבורים ורצוצים. "ראיתי איך הארבה הלך משדה לשדה עד שהגיע לשדה של ר' זאב שחור ששמר שמיטה, לתדהמת כולם, כל מיליוני ארבה התרוממו ודילגו מעל אותה שדה והמשיכו במלאכתם בדיוק מהמקום שהתחיל השדה שאחריו. היה זה לפלא לעיני כל". (מעובד מתוך 'קובץ דברי חיזוק')

רְפוּאָה טְבֵּעִית- חֲרָדָה וּמַעֲרֶכֶת הָעֶצְבִּים- חֵלֶק א'

התקופה שאנחנו נמצאים מטלטלת את כולנו. אזעקות שמפגיעות באמצע היום והלילה, טלפון שמרעיש עם התראות, ריצה למקלטים, חוסר שגרה, ילדים בבית ולא במסגרת, מתח באוויר, חוסר ודאות וחשש ממה שיקרה. (נכתב במלחמת 'שאגת הארי')

מה קורה בגוף בזמן חרדה? מערכת העצבים הסימפטטית משתלטת – הגוף במצב 'הילחם או ברח' – דופק מואץ, נשימה שטחית, לחץ שרירי, קושי להירדם, מחשבות מעגליות, כאבי ראש, בטן, עייפות, אובדן עניין – תחושת שחיקה כללית

טיפים להתמודדות עם לחץ נפשי וחרדה- נשימה סרעפתית (מהבטן) משחררת את מערכת העצבים ומפעילה את הצד המרגיע של הגוף. הניחו יד על הבטן, שאפו עמוק מהאף, נפחו את הבטן, נשפו לאט מהפה. תרגול יומיומי יכול לחולל שינוי אמיתי. (גב' אלס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון,
חרדה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחס, בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הצדיק הרב דוד בליאכר הי"ד - נולד בשנת ה'תרנ"א (1891) במינסק (בירת רוסיה הלבנה) למשפחה של תלמידי חכמים. רבינו נמשך ללימוד המוסר והיה לתלמידו של ה'סבא מנובהרדוק'. בתחילת מלחמת העולם הראשונה עבר עם רבו לקייב בישיבה שייסד שם רבו. לאחר פטירת ה'סבא, הרב ר' יוסף יוזל הורביץ ב-י"ז כסליו ה'תר"פ (1919) עבר למזריטש שבפולין, שם הקים את ישיבת 'בית יוסף' על שם רבו שהמשיכה את שיטתו המוסרית והוא גם עמד בראשה. מאות בחורים מכל רחבי פולין הגיעו לישיבה למרות הקשיים הכלכליים שהישיבה היתה צריכה לעמוד בהם לאורך כל הדרך. בעזרת תלמידיו הקים רשת של תת-ישיבות במקומות נוספים. בפרוץ המלחמה ברגע שנכנסו הנאצים למקום הם מיד הרסו את מוסדות התורה במזריטש. מרבית תלמידי מוסדות התורה נמלטו לשטח הכיבוש הסובייטי והקימו ישיבות בעיירה נימצין במחוז וילנה.

הרב ברח עם תלמידיו לבריסק שהייתה גם היא בכיבוש סובייטי, אבל לאחר זמן די קצר חזר למזריטש בגלל שהקומוניסטים רדיפת את הדת ובייחוד את היהדות. רבינו בעזרת תלמידיו הקים רשת ישיבות ברוח נובהרדוק שבהן גדלו עדרים של תלמידי חכמים ובעלי מוסר. סירב לברוח כדי לא להשאיר את שארית הפליטה במזריטש ללא מנהיג. הוא לימד את תלמידיו במחתרת כאשר הישיבה היתה מפוצלת לכמה סניפים כדי להגדיל את סיכויי התלמידים להינצל. הצליח לפתוח מטבחים שסיפקו אוכל לכל התלמידים וכך הם יכלו להחזיק מעמד. כשהוקם הגטו במזריטש היה למנהיגם של היהודים הנותרים כשמצד אחד עודדם להחזיק מעמד ומצד שני הכין אותם למות על קידוש השם. הנאצים העבירו אותו ואת תלמידיו למחנה ההשמדה מיידנק. נרצח עם תלמידיו ומשפחתו בידי הנאצים שביקשו לחסל את הגטו ב-כ"ה אייר ה'תש"ד (1943). חי כ-52 שנים. (הביבליוגרפיה מעובדת מתוך הלחמי. התאריך דויק לפי תיאור בתו בספר 'חסדי דוד')

אביו: ר' ישראל. **מרביתיו:** הצדיק הרב יוסף יוזל הורביץ ('הסבא מנובהרדוק'). רבינו היה מגדולי תלמידיו. **מספריו:** **ידברי בינה ומוסר** - שיחות מוסר של הרב. בסוף הספר נוסף קונטרס '**חסדי דוד**' על תולדותיו ותולדות ישיבות נובהרדוק. מדברי תורתו הובאו גם בירחונים תורניים ובספר אור המוסר.

הסיפור התרחש בשנים שלפני המלחמה, בין הזמנים של פרוס חג הפסח. הבוגרים שבתלמידי הישיבה נהגו לנסוע לעיירות שסבבו את מזריטש כדי לעבוד את ה' בהתבודדות. רבי דוד גם הוא עמד לנסוע כדי להשתתף בהתוועדות המסורתיות של רבני הישיבה שנהגה להיערך בימים אלו. אחד מגדולי תלמידיו התבקש להישאר בישיבה ולפקח על צעירי התלמידים שנותרו בישיבה לבדם. מלבד זאת רבי דוד ביקש ממנו לפקח על הממונים להכין את כל צרכי הפסח עבור משפחות רבני הישיבה, שכל אחת מהן עתידה היתה לארח על שולחנה עשרות בחורים בליל התקדש החג.

המצב הכלכלי בישיבה שמעולם לא היה משופר הוכבד מאוד בשעה זו. דווקא בחודש זה שההוצאות היו גדולות בהרבה מכלל ימות השנה יבשו כל המקורות הכספיים וקופת הישיבה היתה ריקה. רבי דוד שמידת הביטחון היתה מושרשת בליבו ושללאורה ניהל את ישיבתו, הורה לתלמידו להשיג הלוואה גדולה עבור צרכי הישיבה. הוא תכנן לגשת בימים הקרובים לאבי הישיבות הגאון רבי חיים עוזר גרודז'נסקי צ"ל ולבקש ממנו תמיכה כדי לפרוע את חובות הישיבה. מאמצים רבים נדרשו לתלמיד כדי למלא את בקשת רבו. הוא עמל לגייס הלוואות והתחייב לפרוע אותן במהרה. כשהכסף היה בידו הוא התרוצץ והתאמץ כדי לדאוג ליון, למצות שמורות ולמצרכי החג עבור כלל תלמידי הישיבה. מספר ימים לפני חג הפסח רבי דוד שב לישיבה בידיים ריקות. בחדר שמור, נקי ואטום היטב חבית יין וכמה ארגזי מצות שמורות שכנו אשר תמורתם שולמו כספי ההלוואות שנטל התלמיד כמצות רביו והמתין לפירעון.

מלבד זאת, לאותו תלמיד נולד בן למזל טוב. ברית המילה היתה אמורה להיערך באמצע החג ובידיו לא היתה פרוטה לפרטה כדי לשלם את הוצאות הברית. המצב היה עגום ביותר. משפחות הרבנים התמהמהו מלרכוש את יתר צרכי החג מכיוון שהסתמכו על הכסף שרבי דוד יביא אתו מוילנא. גם הנושים התחילו לדרוש את החובות המגיעים להם. הרבנית, אם הישיבה פרצה בבכי מר מרוב צער ומועקה.

כולם היו אפופי דאגה לאור המצב, מלבד אחד, רבי דוד, בעל הביטחון, שהעול כולו היה מוטל על כתפיו לא היה מודאג כלל. אדרבה, בדרך בדיחותא הוא אף אמר למקורביו כי מסתבר שעוד מעט יבואו לתבוע ממנו אף את החוב הגדול שצבר כתוצאה משכירות בניין הישיבה שלא שולמה זה למעלה משנה. המצב גרם לכולם להיות בייאוש מוחלט. לא חלף זמן רב וחבית היין שהוכנה לצרף החג התבקעה. היין כולו נשפך על המצות שנאפו ביגיעה כה רבה. העמל והכסף ירדו לטמיון. אם לא די בכך, הרי שנבואתו של רבי דוד התגשמה, כאשר באותה שעה ממש הוגשה כנגדו תביעה משפטית על סכום השכירות שלא שילם למעלה משנה. רבי דוד נדרש לשלם את השכירות באופן מיידי או לפנות את הבניין לאלתר.

התלמידים עמדו מהצד, מצטערים בצערם של משפחת הרב שסאת צרותיהם הגדושה. אולם, מה נדהמו הם לראות את רבם, דווקא בשעה קשה זו, פורץ בשיר ואף קורא לעומדים לצדו להצטרף עימו לריקוד. "אודך כי עניתני ותהי לי לישועה! אודך כי עניתני ותהי לי לישועה!" רבי דוד רקד עם תלמידיו, תוך שהוא מבאר להם את מלות הפסוק: "הישועה ניתנת במידה מקבילה לעינו, אם כה הוגדשה סאת יסורי, עד שכשל כה הסבל, הרי שמעכשיו עלינו לצפות לישועה גדולה שבעתידים".

הנס לא איחר להתרחש, כמה ימים קודם לכן רבינו רכש כרטיס להגרלת הפיס המחוזית, כפי שנהג לעשות מפעם לפעם בעצת רבו הגדול הסבא מנובהרדוק, ה'סבא' נקט שעניין זה אינו סותר את חובת הביטחון ואינו בגדר השתדלות יתרה. רבינו שמידת הביטחון היתה טבועה בנפשו עשה זאת.

בבוקר שלמחרת אותו מעמד ריקוד ותפילה, הצדיק התבשר כי כרטיס ההגרלה שרכש זכה בפרס הגדול. סכום הכסף העצום שקיבל הספיק כדי לרכוש את כל הוצאות הפסח בהרחבת הדעת עבור ביתו ועבור כלל משפחות רבני הישיבה, לשלם את דמי השכירות ועוד נותרה יתרה מכובדת כדי לשלם את הוצאות ברית המילה ולפרוע את כל החובות שצבר עד כה ויהי לפלא. (מעובד מתוך קונטרס חסדי דוד שנמצא בסוף ספר דברי בינה ומוסר)

